

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9788 af 07/03/2014 (Gældende)

Offererstatningslovens § 15, stk. 2 – skadelidtes udgifter til advokatbistand, nævnets j.nr. 13-520-02318

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Erstatningsnævnet, j.nr. 13-520-02318

Offererstatningslovens § 15, stk. 2 – skadelidtes udgifter til advokatbistand, nævnets j.nr. 13-520-02318

Ansøger kom til skade under sit arbejde som pædagog. Efterfølgende blev hun over for nævnet repræsenteret af en advokat, der var ansat i ansøgerens fagforening. Ved sagens afslutning i nævnet fremsatte advokaten på vegne af ansøger krav om erstatning for udgifter til advokatbistand.

Advokaten henviste i den forbindelse til, at nævnet tidligere har tilkendt erstatning for udgifter til advokatbistand, når en fagforening har anvendt en ekstern frem for en intern advokat. Advokaten henviste videre til, at det var fagforeningen, som afholdt udgiften til ansættelse af intern advokatfunktion, som varetog ansøgers interesser over for nævnet, og at denne opgave ikke lå inden for den bistand, som fagforeningens almindelige sagsbehandlere ydede til medlemmerne i erstatningssager. Der anvendtes sædvanligvis en ekstern advokat, men i den aktuelle sag var sagen overgået til en intern advokat. Advokaten henviste videre til, at efter nævnets praksis tilkendes der erstatning for advokatudgifter, når advokaten har bidraget til oplysning af sagen. Endelig henviste advokaten til, at i civile sager gælder de vejledende satser for dækning af advokatudgifter til advokatbistand, uanset om partens udgifter til advokatbistand vedrører en advokat, der er ansat hos parten eller hos en mandatar, der fører retssagen på partens vegne. Advokaten henviste i den forbindelse til landsretternes notat om afgørelser om sagsomkostninger i civile sager, december 2008, s. 5.

Erstatningsnævnet besluttede at afslå ansøgningen, idet ansøger ikke personligt havde haft udgifter ved fagforeningens bistand i forbindelse med fremsættelse og behandling af erstatningskrav over for nævnet, uanset at denne bistand i det konkrete tilfælde blev ydet af en advokat. Nævnet lagde videre vægt på, at en sådan bistand er en del af de ydelser, som en fagforening yder sine medlemmer, der kollektivt betaler herfor gennem medlemskontingentet. Den omstændighed, at bistanden fra fagforeningen blev ydet af en af fagforeningen ansat advokat, kunne ikke føre til et andet resultat. Nævnet henviste i den forbindelse til offererstatningslovens § 15, stk. 2, hvorefter en ansøger i særlige tilfælde helt eller delvis kan få dækket udgifter, som han har afholdt i anledning af sagen.

Fra praksis på området henviste nævnet til Østre Landsrets dom i UfR. -2009.884Ø. I denne sag nåede både byretten og landsretten frem til, at en advokat, ansat i en organisation, der repræsenterede skadelidte i en arbejdsskadesag, ikke kunne kræve halvt proceduresalær i forhold til en udenretligt opnået erstatning fra skadevolder eller dennes forsikringsselskab. Landsretten lagde herudover vægt på, at der ikke var fremlagt dokumentation for, at der i den konkrete sag havde været afholdt udgift til en antaget advokat. Landsretten fandt, at der ikke i den omhandlede sædvane var hjemmel til at kræve advokatomkostninger i tilfælde, hvor der ikke er afholdt konkrete advokatudgifter.

Nævnet bemærkede herudover, at i de sager, hvor en ansøger er repræsenteret ved eller bistået af sin fagforening, må advokatbistand antages at være en del af de serviceydelser, som fagforeningen yder til sine medlemmer som modydelse for det løbende kontingent, som medlemmerne betaler. I den forbindelse gjorde det ingen forskel, om fagforeningens bistand blev ydet af ansatte i fagforeningen, herunder ansatte advokater, eller om bistanden blev ydet af en af fagforeningen antagen ekstern advokat. Bestemmelsen i offererstatningslovens § 7, stk. 2, om at erstatning ikke ydes til dækning af regreskrav mod skadevolderen førte til samme resultat.